

BUDA-PESTA

2 Iuniu st. v.
14 Iuniu st. n.

Va esî dumine'a.

Redact.: strad'a icernei nr. 1.

Nr. 22.

Anulu X.
1874.

Pretiulu pe unu anu 10 fl.
Pentru România 2 galbeni.

Cum am admirat!

Cum am admirat odata
Reversatulu diorilor!
Anim'a-mi erá 'ncantata,
Candu zariam frumseti'a loru.
Dar vediendu si fati'a ta,
Nu-lu mai potu eu admirá.

Cum am admirat odata
Foculu sôrelui celu santu;
Ce lumina lumea lata,
Vérsa viétia in pamentu!
Dar simtindu privirea ta,
Nu-lu mai potu eu admirá.

Cum am admirat odata
Amirosulu florilor,
Cari ne 'ncanta si ne 'mbéta
Cu placutulu loru odoru!
Dar la sarutarea ta
Nu-lu mai potu eu admirá.

Cum am admirat odata
Totu ce-i dulce si sublimu;
Totu ce anim'a desfăta,
Fericindu pana traimu!
Dar avendu iubirea ta,
Nu le mai potu admirá.

Iosif Vulcanu.

Contes'a Cornarini.

— Novela originala. —

(Urmare.)

Una ardea in sacrulu amoru parintescu, că-ci numai acesta l'a indemnatu a se casatorî cu Clelia, a carei anima palpitá in multumiri fiesci, că-ci ea aflase in elu unú alu doile parinte. Si candu sosì ór'a eternei despartîri, contele luà man'a Pepitei, o puse in drépt'a lui Constantu si cu vóce sigura li dori ferice re, inse anim'a cea tare se cutremurà vediendu pe Clelia.

— Constantu, — dîse elu inundandu fruntea ei de sarutări, — ti-am incredintiatu pe Pepita, fericesce-o; — nu uitá inse, că Clelia e orfana, ffi ca totu-de-una amicu fidelu; grigesce, nu o lasá sè-si sacrifice junéti'a pentru o sofisma vaga, ci du-o intr'acolo unde sunt animi iubitòrie, — cari au suferit u ca si ea.

Aceste au fostu ultimele dorintie a betranului conte, pe cari le pastră Constantu cu santitate.

Elu caută prin diferite moduri a aduce pe Clelia la vioiciunea ei de mai nainte, dar nici obiectele passiunate, nici vorbele Pepitei nu o putura scôte din tristéti'a ei.

In serile luminóse, in diminetile recoróse, candu ciocarl'a se radicá in susu, o fintia cu-

fostu mai dulce pentru publicu, — scrie corespondințele nostru — a fostu dsiór'a M. Centea din soc. dilet. din Clusiu, care a jocat atât de frumosu în roulurile „Florica“ și „Mariuca“, încătu a storsu admirarea tuturora, éra prin declamarea poesiei „Copil'a romana“, în care a intrunitu simtiemintele fragede cu entuziasmul cuvintelor, și-a lasatu unu nume neuitatu la publiculu beiusianu. Fórte frumosu și-a interpretat roulurile sale dsiór'a B. Balasiu ca „Locsitia“ și „Castrina.“ Dintre tineri merita cea mai mare lauda A. Centea în rolulu lui „Chir Jani“ „Florinu“ și „Serviescū“, fórte nimeritu a jocat pe „Moisi“ și „Paramelerulu“ I. Lemacu, și tu asié G. Bocosiu în „Gavriliu“ și „Ciupicu“, A. Todea pe „Ionu teslariulu“ și „Directorulu“, Pacal'a pe „Mosiu Ventura-tiér'a“ și ceialalti toti s'a produsu de minune. E lucru fórte frumosu că tinerimea nôstra intielege insemnatarea acestui ramu atât de nobilu în viéti'a popórelor civilisate. Inainte, juni confrati!

Industria și comerciu.

|| (Sunt óre ieftine tigările nôstre?) Se vorbesce, că ministeriulu de finantie afla pré ieftine tigările nôstre, din caușa acésta fia-careia i va urca pretiulu cu 1 cr.

|| (Femei ca directritie de bance.) Emancipatiunea femeilor a facutu mare progresu în Simpheropol. Diuariulu „Odeszki Wiest“ scrie, că adunarea unei bancé de acolo a alesu de directritia pe Sofia Adrianna Arendt. Membrii acestui institutu sunt mai alesu armeni.

|| (Legarea cailor ferate) romane cu cele austro-ungare, la Rusiava și Brasiovu, fu primita de cătra camer'a Romaniei dupa desbateri violente la 6 juniu.

|| (Femei in serviciu la calea ferata.) Ministeriulu de comunicatiune a decisu a primi în serviciu la căile ferate și femei. Sociele și rudenile diregatorilor de pan'acuma voru ave antâiatate.

Economia.

△ (Esundarea apelor.) Din Crisiana se scrie, că Crisiulu albu și negru a esundat grozavu în mai multe parti. Sunt mai multe comune, cari stau de totu în apa. Pericolulu a ajunsu la culme. Pagub'a e fórtă mare.

△ (Óuele in America) de acuma inainte se voru vinde mesurandu-li-se greutatea. Bine că nu le mesura eu verig'.

△ (Holdele) — precum se scrie din mai multe parti, — în urmarea ploilor mai noue se afla în stare buna. Din România asemene soescu sciri, cari promit o recolta buna în cele mai multe parti.

Suvenirea mortilor.

† (Petru Petroviciu,) paroecu romanu în satulu nou langa Panciova, repausă la 17 maiu st. v. în etate de 70 ani.

Proprietariu, redactoru respundietoru și editoriu: IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Aleșandru Kocsu in Pest'a. 1874. Calea tierei nr. 39.

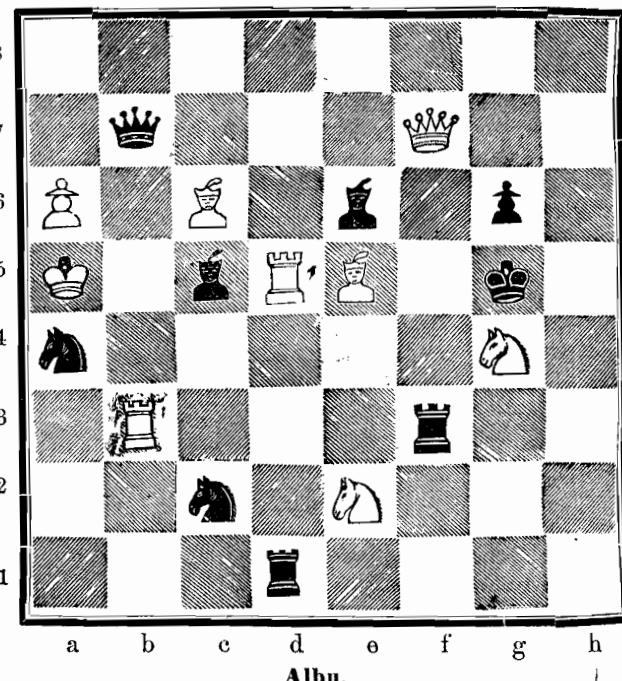
Esemplare complete mai avemu din inceputulu anului.

Problema de siacu.

(Anima.)

De C. Lazarila in Bucuresci.

Negru.

Albulu incepe si la a trei'a trasura dice matt.

A esitu de sub tiparia

in editur'a „Familiei“ la Budapesta:

,N o v e l e ,

de Iosifu Vulcanu, tomulu alu treile:

Pretiulu 1 fl.

Cuprinsulu acestui tomu: Fantasia si desceptare, — Marti sér'a, — Biograff'a unui arbore, — Vezinas, ducele lui Decebal, — Fiic'a banditului.

Totu in editur'a „Familiei“ se mai afla de venidare tomulu antâiu si alu doile din acésta publicatiune de „novele“ originale.

Cuprinsulu tomului antâiu: Doi morți vîi, — Anima pentru anima, — Amor si ambitiune.

Cuprinsulu tomului alu doile: Pricoliciulu, — Resbunarea nevestei.

PS Pretiulu tomului antâiu si alu doile e cete 50 cr.

Post'a Redactiunii.

Campeni Dnei M. T. Bucurosu amu publică mai adese ori cole din „Selavulu Amorului“, — de cumva damele romane ne-aru onoră cu o partinire mai caldurăsoa. Déca fia-care abonanta a nôstra ni-ar castigá inca una, „Selav. Amor.“ ar urmă la fia-care numeru.

De unu nume. Nu este acomodatul pentru fôi'a nôstra.

Suplementu : „Selavulu Amorului“, romanu de Iosifu Vulcanu, tom. II. cõla XI.